

LBRIS

We know
books

Svami Shivananda

**DUMNEZEU
EXISTĂ**

Firul Ariadnei

CUPRINS

LBDIS | We know books

Dumnezeu există. Și ce dacă? / 5

1. Dumnezeu există / 6
2. De ce s-ar cuveni să credem în Dumnezeu? / 13
3. Cine e Dumnezeu? / 15
4. Dumnezeu poate fi văzut? / 19
5. Argumente cu privire la existența lui Dumnezeu / 22
6. Trupul misterios și principiul vieții / 35
7. Natura realității / 38
8. Cum se ajunge la experiența unității cu Dumnezeu? / 43
9. Ajutor tainic din partea Domnului pentru *bhakta* / 45
10. Incidente din viața lui Svami Sadashiva Brahmendra / 47
11. O chestiune de credință / 49
12. Dumnezeu este existență, beatitudine și pace / 50
13. Dialog între un teist și un ateu / 51

Simpozion •

Se poate dovedi existența lui Dumnezeu? / 66

Dovezi filosofice pentru existența lui Dumnezeu / 73

Ishvara sau Sufletul universal / 77

Lumea științei / 98

Religia și știința (I) / 104

Religia și știința (II) / 112

Studiul Sinelui: de la fizică la metafizică / 119

Alice în Țara minunilor / 127

Șapte motive pentru care un om de știință crede în Dumnezeu / 142

Este știința modernă o provocare pentru religie? / 148

I

Fiecare suflu care circulă prin nări,
 Fiecare bătaie a inimii,
 Fiecare arteră ce pulsează în trup,
 Fiecare gând ce-ți vine în conștiință,
 Îți aduce mărturie că Dumnezeu e aproape.

Fiecare floare care emană un parfum,
 Fiecare fruct ce te atrage,
 Fiecare boare de vânt,
 Fiecare râu ce curge lin,
 Vorbește despre Dumnezeu și compasiunea Sa.

Oceanul vast cu valurile lui puternice,
 Himalaya cei maiestuoși cu ghețarii lor,
 Soarele și stelele strălucitoare de pe larga boltă cerească,
 Copacul falnic cu ale lui ramuri,
 Izvoarele reci de pe dealuri și văi,
 Îmi vorbesc despre omnipotența Sa.

Melodia unei muzici suave,
 Discursul oratorilor influenți,
 Poeziile poeților inspirați,
 Invențiile savanților talentați,
 Operațiile chirurgilor îndemânatici,
 Vorbele rostite de sfinți pioși,
 Gândurile din *Bhagavad Gita*,
 Revelațiile din *Upanishada-e*
 Vorbesc despre Dumnezeu și înțelepciunea Sa.

LBRIS

II We know
books

Ateii vor dovedi cu privire la existența lui Dumnezeu. Pot ei să aducă dovezi despre inexistența lui Dumnezeu? Nimeni nu a reușit să aducă dovezi despre faptul că Dumnezeu nu există.

Chiar și mulți oameni educați afirmă acum cu îndrăzneală că nu există Dumnezeu, că în lumea aceasta totul se desfășoară și evoluează după niște legi precise. Oare legea poate să apară de la sine? Poate vreo lege să provină din neant? Cu siguranță trebuie să existe o cauză supremă. Aceasta e Dumnezeu. Este *Brahman* cel Suprem sau Absolutul. Dumnezeu este o Ființă care există independent de orice altă ființă sau cauză. El este infinit de puternic, înțelept și bun.

Noțiunea de Dumnezeu face referire la o ființă absolut perfectă. O astfel de ființă trebuie să aibă toate atributele benefic orientate, inclusiv atributele existenței. Așadar, Dumnezeu trebuie să existe.

Existența lui Dumnezeu nu poate fi dovedită prin experimentare științifică. Ea este strict o chestiune de credință și se referă la latura intuitivă a omului.

Năzuința cea mai adâncă, aspirația cea mai profundă a omului este aceea de fericire veșnică, de cunoaștere veșnică și de Adevăr veșnic. Omul ar trebui să caute o entitate supranaturală care îi poate împlini năzuințele și aspirațiile cele mai profunde.

Așa cum explicăm toate aspectele din Natură prin legea cauzei și a efectului, tot așa trebuie explicată Natura ca întreg. Ea trebuie să aibă o cauză. Aceasta trebuie să fie diferită de efect. Trebuie să existe o entitate supranaturală, și anume Dumnezeu.

Natura nu e o simplă reuniune de evenimente întâmplătoare, un simplu amestec de accidente, ci o structură ordonată. Planetele se mișcă într-un mod regulat pe orbitele lor, semințele devin în mod regulat

copaci, anotimpurile se succedă unul după altul în ordine. Or, Natura nu se poate ordona singură. Ea are nevoie de existența unei ființe inteligente, și anume Dumnezeu, care e responsabil de ea. Chiar și Einstein, marele savant, era foarte convins de ideea creării Universului de către o inteligență Supremă.

Totul în Natură are un scop. Acesta îndeplinește o funcție sau alta. Cu certitudine că niciun obiect nu-și poate alege singur o funcție pentru el. Funcțiile lor diferite trebuie să fi fost planificate sau desemnate de o singură Ființă inteligentă sau Dumnezeu.

III

Chiar dacă în lumea aceasta totul e trecător, oamenii cumpără loturi de teren imense, construiesc bungalouri în diverse locuri și înalță case cu cinci etaje. Ei vor să instaureze viața veșnică în acest univers al simțurilor. Acest fapt arată că omul este, în esență, nemuritor. În ciuda faptului că știe că toată lumea va muri, omul consideră că va trăi veșnic, făcând aranjamente grandioase pentru a trăi aici la nesfârșit. În plus, nimeni nu dorește să moară. Toți oamenii vor să trăiască, iar când sunt bolnavi urmează tratamente pe care cheltuie oricât e nevoie. Prin urmare, natura esențială a omului ar trebui să fie existența veșnică.

Chiar și un om prost crede că e înțelept. Toți vor să arate că știu mai mult decât ceilalți. Nimănui nu-i place să fie făcut prost. Copiii își tachinează părinții cu tot felul de întrebări. Dorința de a ști este înrădăcinată în ei. Acest aspect arată că natura noastră esențială este cunoașterea.

Când râde un om, rareori se întreabă oamenii de ce râde. Pe de altă parte, când plânge un om, toată lumea întreabă de ce plânge. Acest aspect arată că natura noastră esențială este fericirea. Nimeni nu-și dorește nefericire, ci toată lumea vrea fericire, iar toate activitățile omului sunt orientate spre dobândirea fericirii. Și acest aspect dovedește că natura

noastră reală e fericirea. În starea de somn profund fără vise, în care nu sunt implicate obiectele, simțurile sau mintea, simțim fericire; prin urmare, natura noastră esențială ar trebui să fie fericirea. De aceea, oamenii care suferă de boli chinuitoare doresc să renunțe chiar la trup, pentru a scăpa astfel de durere.

Așadar, dacă fiecare om aparține naturii existență-conștiință-beatitudine, ar trebui atunci să existe un principiu răspândit peste tot care are aceste caracteristici și e diferit de trupurile perisabile, inerte, dătătoare de durere. Prin urmare, *Brahman* sau Dumnezeu, a cărui natură este Pură Existență – Pură Conștiință – Pură Beatitudine (*Sat-Chit-Ananda*).

IV

Existența lui Dumnezeu sau a Sinelui e determinată sau indicată de existența *upadhi*-lor, adică trupul, mintea, prana și simțurile, deoarece în spatele activității acestora trebuie să existe o conștiință de sine.

În ciuda posesiunilor tale și a tuturor aspectelor care-ți fac viața confortabilă, simți întotdeauna că-ți lipsește ceva. Nu ai sentimentul de plenitudine. Doar dacă Îl adaugi ființei tale pe Dumnezeu cel atotîmplinitor, vei avea plenitudine.

Când faci o faptă rea, îți este teamă. Ai muștrări de conștiință. Acest aspect dovedește și el că Dumnezeu există și este martor al tuturor gândurilor și faptelor tale.

A-l defini pe *Brahman* înseamnă a-l nega pe *Brahman*. Singura descriere adecvată a lui *Brahman* este printr-o serie de negații. Iată motivul pentru care înțeleptul *Yajnavalkya* declară în *Brihadaranyaka Upanishad* despre *Brahman* ca fiind *Neti, Neti* sau „Nici acesta, Nici acela”. Asta înseamnă că ceea ce rămâne după negarea numelor și formelor este *Brahman*.

Existența lui *Brahman* sau a Sinelui ori a lui Dumnezeu în aspectul Său imanent nu poate fi demonstrată, întrucât

El e inaccesibil simțurilor și minții, dar existența Lui poate fi dedusă pe baza anumitor date empirice sau experiențe obișnuite din viața de zi cu zi.

Uneori te afli într-o dilemă neobișnuită sau într-o dificultate financiară presantă. Ajutorul îți vine într-un mod misterios. Primești banii la timp. E posibil ca majoritatea dintre noi să fi trăit o astfel de experiență. În acel moment de bucurie, exclami: „Căile lui Dumnezeu sunt cu adevărat tainice; acum am credință deplină în Dumnezeu. Până în clipa aceasta n-am avut credință în Dumnezeu”.

Un avocat care n-avea credință în Dumnezeu a făcut dublă pneumonie. I s-a oprit respirația. Soția, fiul și rudele lui au început să plângă. Însă avocatul a avut o experiență misterioasă. Mesagerii lui Yama l-au luat și l-au dus la curtea Domnului Yama. Acesta le-a zis mesagerilor: „Nu el este omul pe care-l voiam. Mi-ați adus persoana greșită. Trimiteți-l înapoi.” După câțva timp, avocatul a început să respire din nou. El a simțit de fapt că și-a părăsit trupul, că a mers la curtea lui Yama și că apoi a reintrat în trupul lui. Această experiență uimitoare i-a transformat întreaga natură. A început să aibă o credință puternică în Dumnezeu, devenind un om religios.

O altă persoană educată a trăit o experiență oarecum similară. Și acest om era ateu. Sufletul lui a fost condus de mesagerii lui Yama la curtea acestuia. Omul l-a rugat pe Yama următoarele: „Nu mi-am încheiat lucrarea în planul fizic. Mai am de făcut o muncă utilă. Binevoiește să-mi cruți viața acum.” Și i s-a acordat favoarea cerută. El a fost copleșit de uimire de această experiență neobișnuită. Și natura lui s-a transformat total. A renunțat imediat la serviciul pe care-l avea, consacându-și restul vieții meditației și slujirii altruiste a celorlalți. El trăiește în continuare în sudul Indiei.

Aflăm că până și cei mai buni medici din lume nu reușesc să îl vindece pe un rege aflat pe moarte. Se poate să fi auzit de multe cazuri pe care cei mai capabili medici le-au

declarat a fi fără speranță, în care pacienți suferind de cele mai grave boli sunt vindecați ca prin minune. Acest aspect e o dovadă clară că în spatele tuturor vindecărilor se află Mâna dumnezeiască.

Uneori nu poți suporta compania altor persoane. Vrei să rămâi singur. Mergi într-un loc izolat – într-o grădină sau pe malul unui râu – și te bucuri de pacea lăuntrică. Acest aspect îți oferă indicii despre faptul că, în esență, ești o întruchipare a păcii, că ești unic și identic cu *Brahman*.

Unii oameni mor la vârsta de optzeci de ani; alții mor în timp ce se află în pântecul mamei; unii mor la douăzeci de ani; alții, la patruzeci. Care e cauza acestei variații? Cine a stabilit durata vieții pentru toți? Acest aspect dovedește clar că există legea *karma*-ei, că există un Domn atotștiutor care distribuie roadele acțiunilor lui *Jiva*, care stabilește durata vieții lui *Jiva* în conformitate cu natura *karma*-ei sau a acțiunilor, și care cunoaște relația exactă dintre *karma* și roadele lui *Jiva*. Întrucât *karma* e *jada*, sau insensibilă, cu siguranță că ea nu poate face abstracție de roadele acțiunilor oamenilor.

Indiferent că bufnița acceptă sau nu prezența luminii, aceasta există mereu. Indiferent că accepți sau nu existența lui Dumnezeu, El există totdeauna. El strălucește mereu în cele „trei perioade de timp”. El există înainte ca tu să începi să-L cauți. El este mai aproape de tine decât respirația și mai aproape de tine decât mâinile și picioarele tale.

Tu exiști sau nu? Iată întrebarea mea. Dacă răspunsul tău e „Nu”, eu văd totuși înaintea ochilor mei figura ta cu brațele vânjoase, o frunte largă și ochi mari. Dacă răspunsul tău e „Da”, el este indiciul ce aduce dovezi în favoarea existenței lui Dumnezeu. Însăși întrebarea dacă Dumnezeu există sau nu dovedește clar că Dumnezeu există.

Tot ceea ce vezi este Dumnezeu. Tot ceea ce auzi este Dumnezeu. Tot ceea ce guști este Dumnezeu. Tot ceea ce miroși este Dumnezeu. Tot ceea ce simți este Dumnezeu. Acesta e aspectul manifestat. Trupul îi aparține lui *Virat*

(cosmosul). Corpul astral îi aparține lui *Hiranyagarbha* (inteligența cosmică). Corpul causal îi aparține lui *Ishvara* (Suveranul Suprem cu puterea sa de a oculta). Unde se află acum acest „eu”?

Emmerson spune: „O mică luare în considerare a ceea ce se petrece în jurul nostru în fiecare zi ne arată că o lege superioară voinței noastre aranjează tot ceea ce se petrece; că eforturile noastre asidue sunt foarte inutile și total neproductive; că doar atunci când acțiunea noastră e firească, simplă, spontană, suntem puternici, și că în confruntarea cu lecțiile vieții învățăm umilința. Credința și iubirea ne vor elibera de marea povară a îngrijorării. O, frații mei! Dumnezeu **există**. Există un suflet în sânul naturii și peste voința fiecărui om, așa că niciunul dintre noi nu poate acționa de capul lui în Univers. El și-a insuflat atât de mult farmecul puternic în natură, încât prosperăm atunci când Îi acceptăm sfaturile; iar când facem eforturi să-I rănim creaturile, mâinile ne sunt legate de-o parte și de alta sau ne bat propriul piept. Tot ceea ce se petrece ajunge să ne învețe despre credință.”

Prietene, poți să-mi spui: Există pe fața pământului cineva care să nu se teamă de moarte? Există cineva care să nu rostească numele Domnului atunci când e la ananghie, când viața îi este pe muchie de cuțit sau când se află într-o agonie cruntă? Atunci, de ce să negăm existența lui Dumnezeu? Tu însuți Îi admiți existența atunci când ești la necaz. Din cauza intelectului pervertit și a euforiei lumești ai devenit ateu, deși, mai mult ca sigur, nu poți dovedi inexistența Lui, în niciun fel. Nu e oare asta o mare aberație? Gândește-te serios. Renunță la dispută. Adu-ți aminte de El și atinge nemurirea și pacea veșnică.

2. DE CE S-AR CUVENI SĂ CREDEM ÎN DUMNEZEU?

Dacă nu avem credință în Dumnezeu, ne vom naște din nou și din nou în lumea aceasta și vom îndura multe suferințe. Eu-l ignorant, lipsit de credință, plin de îndoieli se îndreaptă spre distrugere. El nu e capabil să se bucure de cea mai mică fericire. Nici lumea aceasta și nici cea de apoi nu există pentru eu-l care se îndoiește. Cei care nu au credință în Dumnezeu nu știu ce e corect și ce e greșit. Și-au pierdut capacitatea de discriminare. Sunt ipocriți, mândri și egoiști. Ei sunt dedați lăcomiei, mâniei și poftei excesive. Strâng bani pe căi necinstite. Devin oameni cu o fire demonică. Comit tot felul de nelegiuiri atroce. Ei nu au idealuri pentru viața lor. Sunt aruncați în cele mai de jos abisuri, fiind induși în eroare naștere după naștere.

Credința în Dumnezeu este o cerință indispensabilă pentru fiecare ființă umană. E o condiție *sine qua non*. Din cauza forței lui *avidya* (ignoranța), durerea pare a fi plăcere. Lumea e plină de nenorociri, necazuri, dificultăți și tribulații. Lumea e o minge de foc. Minte plină de atașamente, ură, mânie, invidie este un cuptor încins. E necesar să ne eliberăm de naștere, moarte, bătrânețe, boală și mâhnire. Aceasta se poate face doar prin credință în Dumnezeu. Altă cale nu există. Banii și puterea nu ne pot aduce adevărata fericire. Chiar dacă am avea suzeranitate asupra întregii lumi, nu am putea fi fără griji, neliniște, frică, dezamăgire etc. Doar credința în Dumnezeu și experiența rezultantă a unității cu Dumnezeu prin intermediul meditației pot să ne aducă fericirea reală și veșnică și să ne elibereze de tot felul de frici și de griji ce ne tulbură în fiecare clipă. Credința în Dumnezeu ne va face să ne gândim constant la El și să medităm asupra Lui, conducându-ne în final la experiența unității cu Dumnezeu.

Credința în Dumnezeu și constientizarea lui Dumnezeu ne vor aduce *Param Shanti* (pacea supremă). În această stare de pace dispar toate suferințele. Nu vom mai fi tulburați. Vom fi eliberați de robia acțiunilor. Vom deveni nemuritori. Vom dobândi înțelepciune dumnezeiască. Vom ajunge într-un loc în care nu va mai exista cale de întoarcere în această lume de necazuri, păcatele fiindu-ne îndepărtate de înțelepciunea dumnezeiască. Conștiința noastră va rămâne mereu echilibrată. Nu ne vom bucura niciodată să obținem ceea ce este plăcut și nici nu ne va părea rău să obținem ceea ce e neplăcut. Vom avea o conștiință liniștită. Vom fi veșnic stabiliți în Conștiința Dumnezeiască. Vom primi „Akshaya Sukha”, „fericire nepieritoare”. Vom deveni una cu Dumnezeu și vom trăi beatitudinea eternă (*nitya*), infinită (*ananta*), supremă. Când vom fi stabiliți în Conștiința Dumnezeiască, nu vom mai fi zdruncinați nici măcar de mâhnirea adâncă. Vom avea „Atindriya Sukha”, „fericire mai presus de simțuri”.

Dumnezeu ne va oferi siguranță deplină dacă ne închinăm Lui cu un devotament neclintit și cu atenție deplină. El ne oferă Yoga discriminării pentru a ne permite să ajungem cu ușurință la El. Din pură compasiune pentru noi, El împrăștie întunericul născut din ignoranță, cu lampa luminoasă a înțelepciunii. El ne ridică rapid din oceanul *samsara*-ei (ciclul nașterii și al morții), dacă ne fixăm constant conștiința asupra Lui, plini de devotament și credință. Vom depăși cele trei calități și, eliberați de naștere, moarte, bătrânețe și mâhnire, vom bea nectarul nemuririi. Prin devotament și credință, Îl vom cunoaște în esență și vom intra în însăși Ființa Lui. Prin Harul Lui, vom depăși toate obstacolele.

I

Dumnezeu este *Sat-Chit-Ananda* (Pură Existență – Pură Conștiință – Pură Beatitudine). Dumnezeu este Adevăr. Dumnezeu e Lumina luminilor. Dumnezeu este Inteligență sau Conștiință atotpătrunzătoare. Dumnezeu e Puterea atotpătrunzătoare ce guvernează acest Univers, menținându-l într-o ordine perfectă. El este Conducătorul lăuntric al acestui trup și al acestei conștiințe (*Antaryamin*). El este omnipotent, omniscient și omniprezent.

El există: trecut, prezent și viitor. Este neschimbător, în mijlocul fenomenelor schimbătoare. El este permanent în mijlocul impermanenței și imperisabil în mijlocul a tot ceea ce este perisabil din această lume. El e veșnic, perpetuu, indestructibil, imuabil și imperisabil. El a creat această lume prin cele trei *guna*-uri – *sattva*, *rajas* și *tamas* –, pentru propriul Lui *lila* (joc). El o are pe *Maya* sub controlul Lui.

El este *svatantra* sau independent. Are dorințe bune (*satkama*) și voință pură (*satsankalpa*). El distribuie roadele acțiunilor lui *Jiva*. Este atotiertător. El îi potolește setea lui *Jiva*. Ne potolește foamea. Prin puterea Lui vezi, auzi și vorbești. Tot ceea ce vezi este Dumnezeu. Tot ceea ce auzi este Dumnezeu. Dumnezeu lucrează prin mâinile tale și mănâncă prin gura ta. Din cauza ignoranței totale și a lui *abhimana* (egoismul), tu L-ai uitat cu totul.

Fericirea veșnică și Pacea supremă le poți avea doar în Dumnezeu. De aceea, aspirații sensibili și inteligenți caută să ajungă la conștientizarea lui Dumnezeu. Experiența unității cu Dumnezeu poate opri roata nașterii și a morții ce se învâрте constant, aducându-i omenirii fericirea supremă. Lumea aceasta este de fapt un vis foarte lung. Ea este într-adevăr un joc al *maya*-ei. Cele cinci simțuri te induc în